

etablerer en filial i Danmark, er det som udgangspunkt den engelske tilsynsmyndighed, der fører tilsyn med filialen.

Bestemmelsen i nr. 9 fraviger dette udgangspunkt om hjemlandstilsyn i forhold til virksomhederne i nr. 1-8, idet forslaget § 34 indebærer, at det er Finanstilsynet, der fører tilsyn med, at filialer af ovennævnte virksomheder i Danmark overholder denne lov. Når direktivet fraviger princippet om hjemlandstilsyn, kan det ses som udtryk for nødvendigheden af, at jurisdiktionsområdet er den medlemsstat, hvor virksomheden udøves (værtslandet).

En filial af en virksomhed uden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er også omfattet af nr. 9.

Investeringsforeninger og specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, innovationsforeninger samt hedgeforeninger, jf. bestemmelsen nr. 10, virksomheder, der udøver virksomhed med valutaveksling og overførsel af penge og andre værdier, jf. nr. 11, og øvrige personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter, jf. nr. 12, er ikke omfattet af et udgangspunkt om hjemlandstilsyn.

I det omfang andre udenlandske virksomheder end nævnt under nr. 1-8 efter anden lovgivning har adgang til at etablere filialer i Danmark, vil den virksomhed, der udøves gennem filialen med f.eks. pengeoverførsel, være omfattet af lovforslaget. Dette indebærer, at den virksomhed, som filialen udøver i Danmark, er underlagt dansk tilsyn.

Investeringsforeninger og specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, innovationsforeninger samt hedgeforeninger er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. nr. 10. Bestemmelsen implementerer artikel 2 (2), jf. artikel 3 (2) (d) i direktivet. Den gældende lov omfatter kun investeringsforeninger og specialforeninger, jf. bilag 1, punkt 14. Udvidelsen følger af artikel 3 (2) (d) i direktivet.

Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling og virksomheder og personer, der udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, er også omfattet af loven, jf. nr. 11. Forslaget gennemfører artikel 2 (2), jf. artikel 3 (2) (a) i direktivet.

I forslaget til § 1, stk. 1, nr. 11, er virksomheder, der er omfattet af lov om postvirksomhed, og penge-transportvirksomheder, i modsætning til den gældende lov, ikke udtrykkeligt nævnt, da disse virksomheder ikke er omfattet af direktivet eller FATFs anbefa-

linger. Dette medfører en indskrænkning i forhold til den gældende lov af, hvilke post- og pengetransportvirksomheder, der er omfattet af loven. Således er det efter forslaget nr. 11 alene de post- og pengetransportvirksomheder, der overfører penge og andre værdier, der er omfattet af loven. Baggrunden for denne ændring er, at der er risiko for, at disse post- og transportvirksomheder benyttes i forbindelse med hvidvask og terrorfinansiering.

Det er således alene pengeoverførselsvirksomheder, virksomheder, der udøver virksomhed med valutaveksling, og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, der skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. forslaget § 31.

Udtrykket »overførsel af penge og andre værdier« skal fortolkes i overensstemmelse med note 4 til FATFs særlige anbefaling nr. VI. Herefter skal overførsel af penge og andre værdier forstås som en finansiel service, hvor f.eks. en virksomhed accepterer kontanter, checks eller andre monetære instrumenter på ét sted og udbetaler et tilsvarende beløb et andet sted, uanset hvordan transaktionen finder sted. Det er desuden ikke et krav, at overførslen sker på tværs af landegrænser.

Den rene pengetransport, f.eks. hvor en pengetransportvirksomhed transporterer den daglige omsætning fra et varehus til varehusets bankforbindelse, er ikke omfattet. Endvidere vil pengeinstitutters pengetransport i forbindelse med kontantforsyningen i Danmark ikke være omfattet. Derimod vil pengetransportvirksomhed være omfattet, hvis der som led i transporten sker et ejerskifte, det vil sige, hvis retten til at disponere over pengene skifter fra en person til en anden.

Ved at beskrive området som »erhvervsmæssigt« tydeliggøres, at mere enkeltstående dispositioner eller dispositioner, som ligger udenfor den ansattes ansættelsesområde, bliver omfattet af loven, jf. tilsvarende nr. 12 og 16.

Nr. 12 er en opsamlingsbestemmelse, hvorefter loven også omfatter øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter. En del af de virksomheder, der er nævnt ovenfor, udøver erhvervsmæssigt en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter, men disse virksomheder er udtrykkeligt nævnt for at skabe klarhed og gennemsigtighed. Bestemmelsen nr. 12 gennemfører artikel 2 (2), jf. direktivets artikel 3 (2) (a), og omfatter bl.a. factoringselskaber og leasingelskaber.

Til forskel fra den gældende lov indeholder forslaget ikke et krav om, at aktiviteterne skal udøves som hovedaktivitet. Forslaget er i overensstemmelse med direktivet. Bilag 1 til forslaget svarer til bilag I til di-